

Η ΠΑΙ

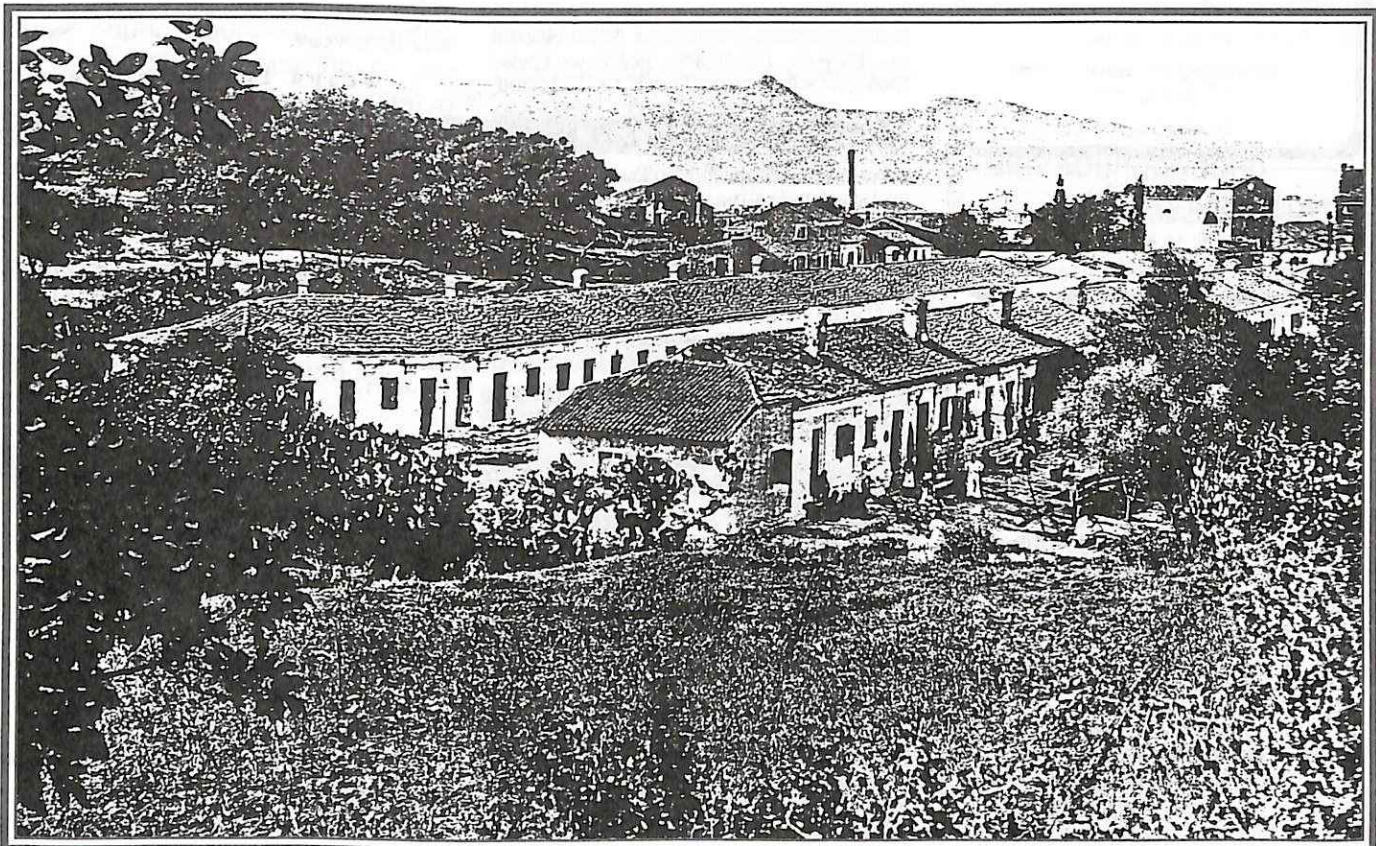
ΕΤΑΙΡ. ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
Παρασκευοπούλου 4 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
45444

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥ

Έτος 9ο • Αριθ. Φύλλου 38
Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2001

ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ 10 • 104 32 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟΥ 52.25.788 FAX: 01-5237773

PORT
PAYÉ
HELLAS

Τα «Καρτέρια» των Παργινών στο Μαντούκι της Κέρκυρας το 1905.
(Φωτογραφία από το αρχείο του Ιδρύματος «Ακτία Νικόπολις» Πρέβεζα).

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 2002

ΕΥΧΕΤΑΙ

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

σε όλους τους Παργινούς όπου κι αν βρίσκονται. Επίσης
συγχαίρει το σύλλογό μας για την καλαίσθητη έκδοση του
περιοδικού μας «Η ΠΑΡΓΑ»

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχονται
 στους Παργινούς, όπου κι αν είναι

Ειρηνικό και Δημιουργικό το 2002

Προσκαλεί τα μέλη και τους φίλους
 στο ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ Πανεπιστημίου 52
 τις 13-1-02 10 π.μ.

για την κοπή της πίτας και τις
αρχαιρεσίες του Συλλόγου

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου μας
απευθύνει σ' όλους τους
συμπατριώτες μας
και τους αναγνώστες της ΠΑΡΓΑΣ»
στην Ελλάδα και στο εξωτερικό,
εγκάρδιες ευχές

**ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2002**

Ο καινούργιος χρόνος
ας χαρίζει σε όλους υγεία,
ειρήνη και οικογενειακή ευτυχία.

Η ΠΑΡΓΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Έτος 5ο • Αριθ. Φύλλου 38
Οκτώβριος - Νοέμ. - Δεκ. 2001

Ιδιοκτήτης: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ-ΠΕΙΡΑΙΑ-ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ
«Η ΠΑΡΓΑ»
ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ 10
104 32 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: 5225788
FAX: 5237773
Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου

Εκδότης
ΒΕΡΓΟΣ Σ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Πετμεζιά 16 • 11743 Αθήνα
Τηλ. 9240940

Δημοσίες Σχέσεις
ΔΡΑΚΟΥ ΕΛ. ΝΙΚΗ
Τηλ.: 6431226

Εμβάσματα
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΒΟΥΡΕΚΑ
Αμισού 114 • 17121 Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 9316525
Στην Πάργα εισπράττει ο
ΜΠΑΤΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΓΚΟΥΛΙΟΥΡΑ-ΓΚΟΥΝΑ ΤΑΣΙΑ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΝΤΟΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Διευθύνσεις
Νέων συνδρομητών-Αλλαγές
ΤΖΑΚΟΥ ΜΑΡΙΝΑ
Τήνου 8 • 11251 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 8648376

Παραγωγή:
PRESS LINE
Υπεύθυνος: Ν. Πανδής
Μάγερ 11 • 104 38 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. Κέντρο 5244555 • Fax 5243345

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και
τις απόψεις του Συλλόγου.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ
Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΙΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στη φωτογραφία της σελ. 15 του
προηγούμενου τεύχους από το Επτά
Ημέρες της Καθημερινής της 29-7-01
ο πίσω μικρός είναι ο Αλέκος Παρόλας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΑΡΓΑΣ

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΑΕΙ

• Ουρανία Αλεξίου του Ελευθερίου ΑΕΙ Μαθηματικών Ιωαννίνων
Θερμά Συγχαρητήρια

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΤΕΙ

• Έφη Δημάκου του Αποστόλου, ΤΕΙ Θεσσαλονίκης Τεχνικός Γεωπόνος • Λυδία Μότσια του Φράγκου, ΤΕΙ Λάρισας Πολιτικών Έργων Υποδομής • Δημήτριος Παππάς του Γεωργίου,

ΤΕΙ Καλαμάτας Τεχνολογίας Παραγωγής Φυτικών Προϊόντων.

Θερμά Συγχαρητήρια

ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΑΝ

• Αναστάσιος Βουρεκάς του Κων/νου, από το Βιολογικό Τμήμα Πανεπιστημίου Πατρών και συνεχίζει μεταπτυχιακό στη Βιοχημεία. • Γιούλη Δημάκου του Αποστόλου από το Αγγλικό Κολέγιο Θεσσαλονίκης.

• Ο Αναστάσιος Βουρεκάς του Φωτίου από το τμήμα Νομικής του Πανεπιστημίου του STRATHCLYDE στη Γλασκώβη της Σκωτίας.

Καλή Σταδιοδρομία

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

• Ο Βουλγουτζής Χρήστος και η Μαργαρίτα Στέλιου του Λεάνδρου απέκτησαν αγόρι στις

15-9-01.

Να τους ζήσει

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ

• Ο Αθανάσιος και η Φωτεινή Παναγιώτου απέκτησαν κόρη στις 17-10-01. • Ο Ιωάννης και η Όλγα Δανδόλου απέκτησαν αγόρι στις 27-10-01. • Ο Μιχάλης-Σπυρίδων και η Ελένη Μπάκουλη απέκτησαν δύο αγόρια στις 10-10-01. • Ο Ευάγγελος και η Χριστίνα Μπέλου απέκτησαν κόρη στις 7-9-01. • Ο Ανδρέας και η Φρειδερίκη Χαλκή απέκτησαν αγόρι στις 8-9-01. • Ο Αναστάσιος και η Μαρία Κυριάκη απέκτησαν αγόρι στις 13-9-01. • Ο Σπυρίδων και η Ευαγγελία Λάλια απέκτησαν κόρη στις 5-11-01. • Ο Χρήστος και η Κλεοπάτρα Βλασίου απέκτησαν αγόρι στις 30-10-01. • Ο

Αλέξανδρος και η Σοφία Λούκα απέκτησαν κόρη 30-10-01. • Ο Γεώργιος και η Γεωργία Νάκα απέκτησαν αγόρι στις 27-10-01. • Ο Αντώνιος και η Σταυρούλα Νάκα απέκτησαν κόρη στις 21-10-01. • Ο Ευάγγελος και η Αρετή Γκίζα απέκτησαν κόρη στις 5-12-01. • Ο Νεκτάριος και η Χαριτίνα Νικολάου απέκτησαν αγόρι στις 2-11-01. • Ο Κων/νος και η Βασιλική Πιτσαρού απέκτησαν κόρη στις 4-10-01. • Ο Αντώνιος και η Σοφία Βασιλείου απέκτησαν κόρη στις 16-10-01.

Να τους ζήσουν

ΓΑΜΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ

• Ο Μάικ Άλεκ του Καρλ παντρεύτηκε τη Ρεγκίνα Βίλμα Μαρίτα Χόριχτ του Ράινχολντ Βέρνερ στις 21-8-01. • Ο Μάριος Στάθης Παπάγγελος του Αποστόλου παντρεύτηκε την Ευαγγελία Πάνου του Θωμά στις 27-8-01. • Ο Χαλκίς Ηλίας του Αναστασίου παντρεύτηκε τη Σερίφη Σωτηρία του Μιχαήλ στις 22-10-01. • Ο Δάγλας Πάρις του Σπυ-

ρίδωνος παντρεύτηκε τη Ψόχιοι Ελένη του Χρήστου στις 24-10-01. • Ο Λιάκρης Γεώργιος Διογένης του Ιωάννου παντρεύτηκε τη Γκίνη Αλεξία του Χρήστου στις 25-10-01. • Ο Χαλκίς Σπυρίδων του Θωμά παντρεύτηκε την Τσίτσα Ελένη του Αποστόλου.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Η Σοφία Ζαχαριά του Χρήστου απεβίωσε στις 1-8-01. • Ο Κων/νος Λουκάς του Χρήστου απεβίωσε στις 27-8-01. • Η Αικατερίνη Πατέρα χήρα του Θωμά απεβίωσε στις 13-9-01. • Η Ασπασία Κόκορη χήρα του Πέτρου απεβίωσε στις 3-11-01. • Ο Γιώργος Σταμάτης του Δημητρίου απεβίωσε στις 11-11-01. • Η Ελευθερία Χαλκή χήρα του Χρή-

στου απεβίωσε στις 12-11-01. • Η Αικατερίνη Μήτσου χήρα του Αναστασίου απεβίωσε στις 14-11-01. • Αγγελική Βερλέτη του Χρήστου απεβίωσε στις 3-12-01. • Αθανασιάδης Θωμάς του Αθανασίου απεβίωσε στις 19-9-01. • Δημητρώπουλος Ιωάννης του Βασιλείου απεβίωσε στις 22-8-01.

Αιωνία τους η μνήμη

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ • ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Από 5.000 δρχ.: Νικόλαος Μαυροδόνης • Πνευλόπη Πάκου • Μιχάλης Αποστολίδης • Δημήτριος Δον. Δέσκας • Μαργαρίτα Παπανδρέου • Μιχάλης Γκούλιουρας • Μαριγώ Βέργου Τσουμάνη • Θωμάς Γκούλιουρας • Βουρεκά Ρίτσα • Βουρεκά Άννα. Από 10.000 δρχ.: Ιωάννης Γκογκοζώτος • Αθηνά Κόντου • Νικόλαος Σ. Βέργος • Βασιλική Λού-

κα-Χριστογιαννοπούλου • Κων/ντίνος Βάσσος. Από 15.000 δρχ.: Αικατερίνη Σταμάτη Κωνσταντινίδη. Από 20.000 δρχ.: Οικ. Νταλίπη • Ζωή Μπάστου. Από 25.000 δρχ.: Γεώργιος Γεωργιάδης.

Ευχαριστούμε θερμά όσους ενισχύουν την έκδοσή μας

Ένα Νέο Παργινό Βιβλίο

Εκυκλοφόρησε σε επιμελημένη έκδοση το βιβλίο του Τάκη Λαμπρόπουλου με τίτλο «Περισωθέντα Σπύρου Μπιζιλιέκη», εκδόσεις Λογοσοφία Κ. Σμπίλια, Αθήνα 2001.

Το βιβλίο προλογίζει ο Πέτρος Γ. Γιούργας και την εισαγωγή έχει γράψει ο Νίκος Χρ. Τσάκας που έχει επίσης σχολιάσει πολλα από τα κείμενα. Είναι αφιερωμένο στη μνήμη του Σπύρου Μπιζιλιέκη και των Παργινών της εποχής του και είναι χωρισμένο σε πέντε ενότητες:

- Επετειακά - Εορταστικά - Προσφωνήσεις,
- Της Χαράς και της Λύπης,
- Σάτιρες,
- Γραφές για τον Σπύρο Μπιζιλιέκη, και
- Η διαδοχή (σάτιρες του Νίκου Μπιζιλιέκη).

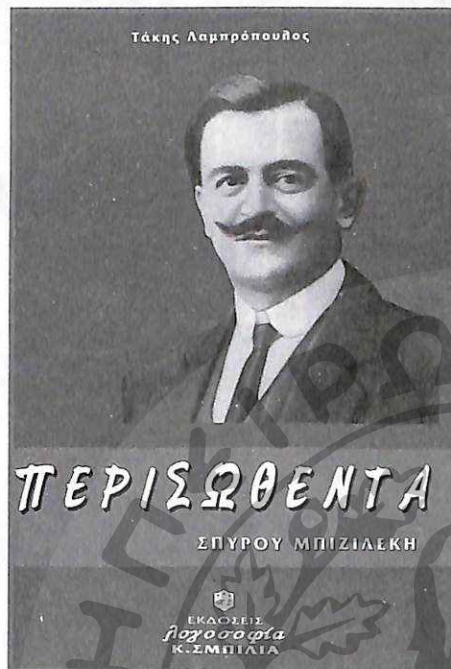
Το βιβλίο που στην ταξινόμηση του υλικού και στη διόρθωση των εκτυπώσεων έχει σημαντικά βοηθήσει ο Βαγγέλης Μπακαγιάννης κοσμεύεται από 30 σπάνιες φωτογραφίες εποχής και στο οπισθόφυλλο του αναφέρονται τα εξής:

«Ο Σπύρος Μπιζιλιέκης γεννήθηκε στην Πρέβεζα το 1881 αθλά από τα νεανικά του χρόνια εγκαταστάθηκε στην Πάργα όπου και πέθανε το 1952. Αναδείχτηκε σε εξέχουσα μορφή της Παργινής κοινωνίας και υπηρέτησε με θέρμη τον τόπο και τις πολιτιστικές του καταβολές. Είτε ως πρόεδρος της Κοινότητας, είτε ως απλός πολίτης αντιπροσώπευσε επάξια την Πάργα και αναμείχθηκε ενεργά σε όλα τα σημαντικά γεγονότα της εποχής του.

Με το μεστό και επιδέξιο στίχο του δίνει το παρόν στις εορταστικές και επετειακές εκδηλώσεις του τόπου του, συμμετέχει στις χαρές και τις λύπες της μικρής κοινωνίας που τον

περιέβαλε και με τον απaráμιλλο σατιρικό του λόγο κάνει μία ζωντανή και γεμάτη χιούμορ καταγραφή των όσων συμβαίνουν στην καθημερινή ζωή της Πάργας.

Μέσα από τις σάτιρές του ξεπροβάλλει ένα πλήθος χαρακτήρων που αποτελούσαν τον ιστό της τότε κοινωνίας της Πάργας και ένας τρόπος ζωής και καθημερινότητας που δεν πρέπει να αφήσουμε να ξεχαστεί.

Τα γραπτά του Σπύρου Μπιζιλιέκη τιμούν την Πάργα που τόσο αγάπησε και αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτισμικής της κληρονομιάς.

Ο Τάκης Λαμπρόπουλος είναι εγγονός του Σπύρου Μπιζιλιέκη και δημοσιεύει το περιωθέν έργο του με σκοπό να γίνει γνωστό στην ευρύτερη κοινωνία της Πάργας και ειδικότερα στη νέα γενιά της.

Το βιβλίο θα διανεμηθεί δωρεάν στους πολιτιστικούς συλλόγους της περιοχής και στους φίλους της οικογένειας Μπιζιλιέκη, αλλά θα διατίθεται επίσης στην αγορά σε πολύ προ-

σιτή τιμή, από το βιβλιοπωλείο του Κώστα Σμπίλια «Λογοσοφία», Βασιλέως Γεωργίου Β' 5, τηλ. 4126.013.

Προς κ.
Τάκη Λαμπρόπουλο
Αθανάσιος Βέργος
Αθήνα 9-12-01

Αγαπητέ Τάκη,
Πέρασαν μόνο λίγες μέρες που διάβασα το βιβλίο σου με το γενικό τίτλο «Περισωθέντα» Σπύρου Μπιζιλιέκη. Ήταν διπλή η έκπληξη που ένιωσα διαβάζοντάς το, πρώτα για την τόσο προσεγμένη και περιεκτική δουλειά - έρευνα που έκανες, ξυπνώντας μνήμες από τότε που η Πάργα ήταν η «Πάργα» μας και δεύτερον το βιβλίο σου αυτό για τους νεότερους είναι μία όαση μέσα στην τουριστική «εισβολή» που συμβαίνει στην πόλη μας τα τελευταία χρόνια, αλλοιώνοντας το τι είναι πραγματικά η Πάργα που ξέρουμε και μας έμαθαν οι γονείς και οι δάσκαλοί μας.
Επίσης ένιωσα μεγάλη συγκίνηση, διαβάζοντάς το, γιατί είμαι η τελευταία γενιά που γνώρισε και άκουσε περισσότερα για τα γεγονότα και τα πρόσωπα που αναφέρονται στο βιβλίο σου.

Ευχή δική μου, και πιστεύω και όλων των συμπατριωτών μας, είναι τέτοιες δουλειές σαν το δικό σου βιβλίο να βρει και άλλους μιμητές, ώστε να συνεχίσει η Πάργα και να εξακολουθεί να ελκεύει όλους αυτούς που πραγματικά αγαπάνε το ωραίο και τα έργα της καρδιάς, σε μια εποχή που θέλει να μας συμφιλιώσει με πλαστικοποιημένα συναισθήματα. Τέλος, θέλω να συγχαρώ κι όλους τους πολυτίμους συνεργάτες που βοήθησαν στην έκδοση αυτή.

Φιλικά
Αθανάσιος Βέργος
Πρόεδρος Συλλόγου Παργινών
Αθήνας

ΕΥΡΩ: Το Νέο Νόμισμα για Όλη την Ευρώπη

Το όνομά του εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του στη Μαδρίτη στις 15 και 16 Δεκεμβρίου του 1995. Πηγή έμπνευσης για το γραφικό σύμβολο του ευρώ ήταν το ελληνικό γράμμα έψιλον που παραπέμπει επίσης στο πρώτο γράμμα της λέξης Ευρώπη, ενώ οι παράλληλες γραμμές αντιπροσωπεύουν τη σταθερότητα του Ευρώ.

Πώς σχεδιάστηκε;

Η διαδικασία σχεδίασης για τα τραπεζογραμμάτια ευρώ ξεκίνησε το 1995. Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα επέλεξε δύο θέματα για τις σειρές των τραπεζογραμμάτων ευρώ: «ΕΠΟΧΕΣ

ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ» και αφηρημένο/μοντέρνο θέμα.

Το Φεβρουάριο του 1996 προκηρύχτηκε διαγωνισμός στον οποίο επιλεγμένοι σχεδιαστές τραπεζογραμμάτων θα έπρεπε να σχεδιάσουν μια σειρά από 7 τραπεζογραμμάτια.

Επτά μέρες αργότερα επιλέχθηκαν τα 5 καλύτερα σχέδια από μία ομάδα ειδικών σε θέματα μάρκετινγκ σχεδίου και ιστορία τέχνης. Στη συνέχεια δοκιμάστηκε η αντίδραση του κοινού με συμμετοχή 2000 ατόμων απ' όλη την Ευρώπη. Το σχέδιο που εγκρίθηκε τελικά ανήκει στον ROBERT KALINA, από την Εθνική Τράπεζα της Αυστρίας.

Τα παράθυρα και οι

πύλες που κοσμούν την πρόσθια όψη των τραπεζογραμμάτων συμβολίζουν το ανοικτό πνεύμα και τη διάθεση για συνεργασία που επικρατεί στην Ευρώπη. Τα 12 αστέρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιπροσωπεύουν το δυναμισμό και την αριμονία της σύγχρονης Ευρώπης.

Οι παραστάσεις αυτές συμπληρώνονται από μία γέφυρα της ίδιας αρχιτεκτονικής περιόδου που απεικονίζεται στην οπίσθια όψη κάθε τραπεζογραμμάτιου. Η γέφυρα συμβολίζει τη στενή συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ των λαών της Ευρώπης, αλλά και της Ευρώπης και του υπολοίπου κόσμου.

Στη συνέχεια έγιναν όλες οι σχετικές διαδικασίες για την εκτύπωση. Επιλογή χαρτιού, μελάνι, χαρακτηριστικά ασφαλείας κλπ. Την Άνοιξη του 1999 ολοκληρώθηκαν όλες οι προπαρασκευαστικές εργασίες κι έτσι μπορούσε να ξεκινήσει η εκτύπωση.

Τα κέρματα ευρώ έχουν μία όψη μόνο κοινή σε όλα τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ. Η άλλη όψη έχει απεικονίσεις που σχετίζονται με την εθνική ταυτότητα των χωρών. Τα σχέδια της όψης αυτής τα διαμόρφωσαν οι αρμόδιοι φορείς σε κάθε χώρα. Τα σχέδια της ενιαίας όψης των κερμάτων επιλέχθηκαν το 1997 από προτάσεις που υπέβαλαν όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σχέδιο που εγκρίθηκε ανήκει στον Luc Luycx, από το Εθνικό Νομισματοκοπείο Βελγίου. Τα σχέδια αυτά συμβολίζουν την ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο χάρτης που απεικονίζεται στα τρία πρώτα κέρματα (του 1, των 2 και των 5 λεπτών) παρουσιάζει την Ευρώπη σε σχέση με τον κόσμο. Στα κέρματα των 10, 20 και 50 λεπτών, ο χάρτης συμβολίζει την Ένωση ως μία ομάδα ανεξάρτητων κρατών. Προκειμένου να δοθεί έμφαση στην ενότητα, η ίδια ομάδα κρατών απεικονίζεται ως ενιαίο σύνολο στα κέρματα του 1 και των 2 ευρώ.

Η επιλογή των σχεδίων για την εθνική όψη της χώρας μας έγινε το Μάιο 2000 από τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας και το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, ύστερα από εξέταση ενός αριθμού προτάσεων που είχαν επιλεγεί από Ειδική Γνωμοδοτική Επιτροπή και από το Συμβούλιο Νομισματικής Πολιτικής. Τα σχέδια που εγκρίθηκαν ανήκουν στο γλύπτη του Ιδρύματος Εκτύπωσης Τραπεζογραμμάτων και Αξιών της Τράπεζας της Ελλάδος, Γεώργιο Σταματόπουλο.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ

Βέλγιο	Λουξεμβούργο
Γερμανία	Φινλανδία
Ισπανία	Ολλανδία
Γαλλία	Αυστρία
Ιρλανδία	Πορτογαλία
Ιταλία	Ελλάδα

(Στην Ο.Ν.Ε. δεν μετέχουν προς το παρόν: η Βρετανία, η Δανία και η Σουηδία. Η Ελλάδα έγινε επίσημα το 12ο μέλος της ζώνης ευρώ στις 19.6.2000).

Ίδρυμα Ακτία Νικόπολις Προύσης 4, 48100 Πρέβεζα

Προς κόν **Θανάση Βέργο**
εκδότη του Περιοδικού η «Πάργα»

Πρέβεζα 6 Νοεμβρίου 2001
αριθ. πρωτ. 3971061101

Αγαπητέ **Θανάση**, θέλω να σε συγχαρώ για την τόσο αξιόλογη έκδοση της περιοδικής εφημερίδας του συλλόγου Παργινών της Αθήνας. Συνεχίστε την τόσο προσεγμένη δουλειά γιατί τέτοιες εκδόσεις μένουν σαν παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές.

Με εκτίμηση
Νίκος Δ. Καράμπελας
Πρόεδρος του Ιδρύματος

ΤΟ ΕΥΡΩ ΚΑΙ Η ΔΡΑΧΜΗ. ΜΕΤΑΤΡΟΠΕΣ & ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

(σύμφωνα με την ΖΙ-412/26-10-2000 κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Οικονομικών)

Κ	Από δραχμές σε ΕΥΡΩ		Από ΕΥΡΩ σε δραχμές		Χ	Από δραχμές σε ΕΥΡΩ		Από ΕΥΡΩ σε δραχμές	
	Δρχ.	ΕΥΡΩ	ΕΥΡΩ	Δρχ.		Δρχ.	ΕΥΡΩ	ΕΥΡΩ	Δρχ.
Ε	1	—	1 λεπτό	3	Α	100	29 λεπτά	5	1704
Ρ	2	1 λεπτό	2 λεπτά	7	Ρ	200	59 λεπτά	10	3.408
Μ	5	1 λεπτό	5 λεπτά	17	Ο	500	1,47	20	6.815
Α	10	3 λεπτά	10 λεπτά	34	Μ	1.000	2,93	50	17.038
Τ	20	6 λεπτά	20 λεπτά	68	Ι	5.000	14,67	100	34.075
Α	50	15 λεπτά	50 λεπτά	170	Σ	10.000	29,35	200	68.150
	100	29 λεπτά	1 ΕΥΡΩ	341	Μ			500	170.375
			2 ΕΥΡΩ	682	Α				

1 ΕΥΡΩ = 340,75 δρχ.

Και επί γης Ειρήνη

Γράφει η Τούλα Στεφανίδου - Μαλακάτα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ η γιορτή της ελπίδας, της εμπιστοσύνης, της παρηγοριάς. Χριστούγεννα είναι η γιορτή της αγάπης και της ειρήνης μεταξύ των λαών.

Θα αντιχήσουν οι καμπάνες της χριστιανοσύνης και είτε το άστρο της Βηθλεέμ να φωτίσει τις καρδιές των πολεμοχάρων, αυτών που ρυθμίζουν τις ευχές της ανθρωπότητας να σταματήσουν τους πολέμους. Η αγάπη να νικήσει το μίσος, καθώς και η τρυφερότητα. Γιατί κι ο πιο σκληρός μεταξύ των ανθρώπων διατηρεί μέσα του την τρυφερότητα κι τη νοσταλγία της παιδικής ψυχής. Θα ξαναγίνει το μικρό παιδί, θα πισωγυρίσει εκεί που πρωτοπερπάτησε και θα βρεθεί στο πατρικό του σπίτι. Παραμονή των Χριστουγέννων, ύστερα από πολλά χρόνια θα πει και θα ακούσει τα κάλαντα, θα οσφρανθεί τη μυ-

ρωδιά του καμμένου ξύλου, του ασβέστη, τη μοσχοβολιά του φούρνου. Η γιαγιά να ζυμώνει στο μικρό ξύλινο σκαφίδι τις προσφορές, τις λειτουργίες, τα χριστόψωμα, τα μελομακάρονα. Θα καθίσει στο οικογενειακό τραπέζι. Λείπουν οι γέροι και σε άλλους ασπρίσανε τα μαλλιά. Θα θυμηθεί χριστουγεννιάτικες ιστορίες και διηγήματα που του έλεγε η γιαγιά. Για τους τρεις μάγους. Το βασιλιά Μελχιώρ, που ήταν ο γεροντότερος, το βασιλιά Βαλτάσαρ και το βασιλιά Κάσπαρ να πηγαίνουν στο θείο παιδί χρυσό, λίβανο και σμύρνα. Για χριστουγεννιάτικο δέντρο δεν θα σκεφτεί, γιατί τότε δεν συνηθιζότανε. Στην εκκλησία θα πάει ξημερώματα για ν' ακούσει το «Χριστός γεννάται» και να μιλήσει στις καρδιές το Θείο Βρέφος για Αγάπη και Ειρήνη στη γη, για χαρούμενα παιδιά και ευτυχισμένους ανθρώπους.

Στον αξέχαστο κ. «καθηγητή»

Επιλέγω αυτή την προσφώνηση από τον «πατέρα» μας, γιατί τον τίτλο του καθηγητή σου τον χάρισαν οι φίλοι, οι συμπολίτες και όσοι εκ των συντοπιτών σου μαθήτευσαν κοντά σου, όχι μόνο επειδή ήσουν πολύ καλός γνώστης των μουσικών του επαγγέλματος σου, επιπλοποιού και οικοδόμου, αλλά και γιατί ήξερες και μπορούσες και στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής σου να φιλοσοφείς, σαρκάζοντας και με τον ίδιο σου τον εαυτό. Αυτό αποτελεί κατά τη γνώμη μου την πιο γνήσια πρακτική φιλοσοφία και αυτή τη βασική γνώση τρόπου ζωής πήρα και γω από σένα στα 30 χρόνια που έζησα κοντά σου. Πήρες στη ζωή σου πολλούς δρόμους. Όλοι τους ήταν δρόμοι αγώνα και προσπάθειας. Τώρα διάλεξες και πορεύεσαι την «οδό της απροσπάθειας», για να μιλήσω με τα λόγια του Ιωάννη της κλίμακος, και αναπαύεσαι εκεί, «ένθα απέδρα πάσα οδύνη, λύπη ή στεναγμός». Εν ειρήνη, γιατί σ' όλη την επίγεια ζωή σου υπήρξες ει-

ρηνοποιός, μουσικόν ποιούμενος και εργαζόμενος.

Σε μας όλους, στη γυναίκα σου, στα παιδιά σου, στους συγγενείς, στους φίλους, στους συντοπίτες και κείνους που μαθήτευσαν κοντά σου άφησε παρηγοριά τον τρόπο, με τον οποίο αντιμετώπιζες το τέλος της επίγειας ζωής σου, λεβέντικα και με διάθεση χιούμορ, αφού αστειευόμενος με αγαπιά συγγενικά σου πρόσωπα μας έδειξες ότι ξέρεις να σαρκάζεις και με τον ίδιο το θάνατο.

Καλή Ανάσταση και καλό σου Παράδεισο!

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους φίλους, συγγενείς και συντοπίτες, που με τη συμμετοχή τους μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ μας πένθος για το θάνατο του προσφίλου μας συζύγου και πατρός Γεωργίου Δ. Σταμάτη.

Η σύζυγος: Ευφροσύνη,
Τα παιδιά: Αικ, Δημήτριος, Ιωάννης-Θωμάς

Ασπασία Κόντου Κόκκορη (1920-2001)

Απεβίωσε η αγαπητή σε όλους τους Παργινούς (3-11-01) Ασπασία, σε ηλικία 81 ετών. Επί δεκαετίες υπηρετούσε τον πολιούχο της πόλης μας Άγιο Νικόλαο ως νεοκόρισσα. αγαπητή σε όλους πάντα με το χαμόγελο, κλασικός τύπος γυναίκας μιας άλλης εποχής της Πάργας, πιαντρεμένη με τον επίσης αλησμόνητο Πέτρο Κόκκορη απέκτησε 5 τέκνα, 4 κόρες και ένα γιο.

Αιωνία της η μνήμη

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ

Γεννήθηκε στην Κύπρο το 270 μ.Χ. και καταγόταν από φτωχή οικογένεια βοσκών. Ακολουθούσε και ο ίδιος το επάγγελμα του κτηνοτρόφου, κοντά στον πατέρα του, στη νεαρή του ηλικία. Έτσι δεν μπόρεσε να σπουδάσει, έμαθε μόνο τα εγκύκλια γράμματα του τόπου του.

Από μικρός ήταν χριστιανός. Στο διωγμό του αυτοκράτορα Μαξιμιανού, τον έπιασαν και τον έστειλαν σε αναγκαστικά έργα σε μεταλλεία της Κύπρου. Εκεί αρρώστησε βαριά από τη σκληρή δουλειά. Όταν τεθείωσε ο διωγμός, γύρισε στο χωριό του και παντρεύτηκε. Η γυναίκα του, όμως, πέθανε πολύ νέα και ανέλαβε μόνος του τη φροντίδα και την ανατροφή των παιδιών του. Αφοσιώθη-

κε περισσότερο στο Θεό και έγινε υπόδειγμα χριστιανού, καλός πατέρας, πρᾶος, ταπεινός, ανεξίκακος και φιλόανθρωπος.

Ο Σπυρίδωνας γίνεται ιερέας και αργότερα εκλέγεται από το λαό Επίσκοπος Τριμυθούνας της Κύπρου. Άγιος άνθρωπος που με την προσευχή του γιάτρειε αρρώστους και πολλές φορές έσωζε την Κύπρο από πλημμύρες, ξηρασίες και άλλες θεομηνίες.

Η φήμη των θαυμάτων του ξεπέρασε τα όρια της Κύπρου. Έτσι, όταν αρρώστησε ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Β', γιος του Μ. Κωνσταντίνου, κάλεσαν τον Σπυρίδωνα από την Κύπρο, για να τον θεραπεύσει. Πράγματι, ο Άγιος πήγε στην Κωνσταντινούπολη, έβαλε το χέρι

πάνω στον ετοιμοθάνατο βασιλιά, προσευχήθηκε γι' αυτόν και ο Κωνσταντίνος σώθηκε.

Ο Σπυρίδωνας πήρε μέρος στην Α' Οικουμενική σύνοδο (325) και βοήθησε πολύ στην καταπολέμηση της αίρεσης του Αρείου.

Ο Άγιος Σπυρίδωνας πέθανε το 350 μ.Χ. Η εκκλησία της Κύπρου φύλαξε το άγιο λείψανό του μέχρι τον 7ο αιώνα. Τότε τον μετέφεραν στην Κωνσταντινούπολη, στο ναό των Αγίων Αποστόλων, όπου παρέμεινε μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Τούρκους. Από εκεί, τότε μεταφέρθηκε στην Κέρκυρα όπου και φυλάγεται μέσα στο ναό του μέχρι σήμερα.

Γιορτάζεται στις 12 Δεκεμβρίου.

Η ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΤΗΣ Α' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Τετάρτη σειρά των ετησίων λιτανειών του Αγίου η λιτανεία της Α' Κυριακής του Νοεμβρίου καθιερώθηκε με απόφαση της Ενετικής διοίκησης της Κερκύρας, τις 29 Οκτωβρίου του 1673, για να θυμίζει κάθε χρόνο στους πιστούς πως κάρη στη θαυματουργή επέμβαση του Αγίου Σπυρίδωνος σώθηκε η πόλη από την πανώλη, που, για δεύτε-

ρη φορά στον ίδιο χρόνο, είχε σκιάσει με τα μαύρα φτερά του θανάτου τη χαρούμενη ζωή του νησιού της Ναυσικάς. Με απλά λόγια μας διηγούνται τα συναξάρια του Αγίου το ιστορικό. Χωρίς κανείς να μπορεί να βεβαιώσει πως — όταν αναλογιστούμε τις συνθήκες διαβίωσης της εποχής εκείνης και την υποτυπώδη οργάνωση της υγειονομικής προστασίας δεν είναι δύσκολο να καθορίσουμε την αιτία — μια απ' τις μέρες του 1673 βαρύ θανατικό έπεσε στην πόλη της Κέρκυρας. Τα πρώτα κρούσματα σημειώθηκαν στο προάστειο της Γαρίτσας. Από κει το μίasma δεν άργησε ν' απλωθεί σ' όλες τις συνοικίες. Ο θάνατος θέριζε αλύπητα και κάθε νύκτα θλιβερές θεωρείες διασχίζανε τους ερημωμένους δρόμους. Μπροστά ένας άνθρωπος, κρατώντας φανάρι, σκόρπιζε ασβέστη. Πίσω οι νεκροθάφτες σπκόνανε το ξυλοκρέβατο με τον πεσμένο, τυλιγμένο σ' ένα άσπρο σεντόνι και περικυμμένο με ασβέστη. Τη συνοδεία έκλεινε ένας άλλος άνθρωπος που σκόρπιζε κι αυτός ασβέστη. Ούτε παπάς να ψιθυρίζει επιθανάτιες ευχές, ούτε συγγενείς να κλαίνε, ούτε κανένας άλλος συνόδευε τον ανώνυμο νεκρό. Κι έτσι σιωπηλή καθώς πρόβαινε η συνοδεία μέσα στο σκοτάδι έμοιαζε με τα ταξίδια του Χάρωνα στη σκοτεινή Αχερουσία. Στο νεκροταφείο το ίδιο σιωπηλά, το μολυσμένο πώμα ριχνόταν σ' ένα πρόχειρα σκαμμένο λάκκο και σκεπαζόταν βιαστικά. Οι συνοδοί έπαιρναν τότε το δρόμο της επιστροφής για να ξαναγυρίσουν συνεχίζοντας το μακάβριο έργο τους.

4-11-2001: Οι τελευταίοι προσκυνητές το πρωί της Κυριακής στο Λιμάνι της Ηγουμένησας

Οι συναξαριστές δε μας λένε πόσο κράτησε το κακό. Σημειώνουν μονάχα πως η επιδημία σταμάτησε απότομα στα τέλη Οκτωβρίου κάρη στην επέμβαση του Αγίου. Επί τρεις νύκτες στην κορυφή του καμπαναριού της εκκλησίας του σταθερό φως έκανε να διακρίνεται ο θαυματουργός ιεράρχης κρατώντας σταυρό στο χέρι και καταδιώκοντας το θανατικό, που μοιάζοντας με φάντασμα, προσπαθούσε να σωθεί. Πολλοί μάλιστα μαρτύρησαν ότι άκουσαν τις τρομαγμένες ομιλογίες, του καθώς φεύγοντας την αδυσώπητη καταδίωξη, μάκρυνε από την πόλη. Η λαϊκή φαντασία, τροφοδοτούμενη από θερμή πίστη, στα μακρινά εκείνα χρόνια συνέθεσε τους ωραιότερους θρησκευτικούς μύθους, που απετέλεσαν για τις μεγάλες μάζες το θώρακα της χριστιανικής πίστεως.

Η Ενετική διοίκηση, εκφράζοντας την επιθυμία του λαού, όρισε να λιτανεύεται κάθε χρόνο την Α' Κυριακή του Νοεμβρίου το ιερό λείψανο του Αγίου εις ανάμνησιν του θαύματος. Οι

δε κάτοικοι της Κορακιάνας, εκπληρώνοντας τάμα, κτίσανε τότε την εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνος, που υπάρχει στο χωριό τους.

Όπως το Μ. Σάββατο και τις 11 Αυγούστου έτσι και την Α' Κυριακή του Νοεμβρίου η διαδρομή της λιτανευτικής πομπής είναι σύντομη. Ξεκινώντας από την ανατολική πύλη του ναού η λιτανεία περνάει από την οδό Φιλαρμονικής, Μικ. Θεοτόκη, Ευγ. Βουλγάρεως, κάνει το γύρο της Κάτω Πλατείας, με μικρή παρέκκλιση προς τα ανάκτορα, για να καταλήξει διά της οδού Νικ. Θεοτόκη στην Πλατεία της Ιονικής Τραπεζής. Η διαδρομή αυτή έχει καθιερωθεί από τα πρώτα χρόνια της καθιέρωσης της λιτανείας.

Λιτανεύοντας τον Άγιο Χρονικό Κέρκυρα 1948

ΠΑΡΓΙΝΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ 1821

ΔΗΜΟΥΛΙΤΣΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Πατριώτης και φιλικός εκ Πάργας. Εγκατεστημένος εις την Οδησσόν είχε ιδρύσει μετ' άλλων Ελλήνων την εταιρείαν των Γραικικών Ασφαλίσεων (1816-1819), εκ των κερδών της οποίας συνευήρει την εκεί ελληνική

εμπορική σχολή και το νοσοκομείο της κοινότητος. Μυηθείς στην φιλική εταιρεία ενισχυσε τον αγώνα.

Πάπυρος Λαρούς
τόμος πέμπτος

ΔΗΜΟΥΛΙΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Αγωνιστής εκ Πάργας. Ήτο ναυτικός και με το πλοίο του έλαβε μέρος εις τινάς ναυμαχίας του πρώτου έτους της επαναστάσεως. Εφονεύθη εις τον Κορινθιακό Κόλπο το 1822 η δε επιτροπή τον κατέταξε εις τους υποπλοιάρχους.

Πάπυρος Λαρούς τόμος πέμπτος

Στο προηγούμενο φύλλο του περιοδικού μας (αρ. 37, σελ. 12) σχετικά με τη βιογραφία του Ιωάννη Δημουλίτσα Παταϊούκου δημοσιεύουμε συμπληρωματικά στοιχεία. Παρακαλούμε όποιος γνωρίζει και άλλα στοιχείας μας τα στείλει στη διεύθυνση του Συλλόγου μας.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ

Ο ουρανός αγάλλεται, η κτίσις όλη χαίρει
κατέρχεται ο Βασιλεύς, τον δούλον Του καθαίρει.
Ο άσαρκος κι ακώρητος εις σπήλαιον χωρείται,
σύμβολο ταπεινώσεως, σαρκούμενος υμνείται.

Με πτωχείαν κάλυψε την θείαν μεγαλωσύνην,
προς τον πτωχέυσαντα Αδάμ δείχνει αγαθοσύνην.
Αρχήν λαμβάνει ο Άναρχος, ζητεί τον πλανηθέντα,
τον πρώτον πλούτον τούδωσε, απάτη απώλεσθέντα

Ο Πλαστοουργός επί της γης ήλθε και θεραπεύει,
το πλάσμα Του τραυματισθέν εις ουρανοίς ν' ανέβη.
Ανακαλεί τον πταίσαντα, τον σώζει εκ δαιμόνων,
τον εκλυτρώνει των δεσμών, εγγράφει βίβλω ζώντων.

Σήμερον άπας ουρανός μετά της γης ενούται,
ο άυλος κι απρόσιτος ως κοϊκός σαρκούται.
Ο νους φωτί του Πνεύματος όλος αναγεννάται,
το πνεύμα μου αγάλλεται, ότι Χριστός γεννάται.

Πέτρου Μονοχού Αγειορείτου

Νέα του Διαδικτύου

Η παργινής καταγωγής Ελίνα Λαμπροπούλου είναι η αρχισυντάκτρια της Διαδικτυακής θέσης που είναι επισκέψιμη στο Internet, πληκτρολογώντας www.panepistimio.com.

Τα κείμενα γραμμένα σε ελληνικά και αγγλικά γλώσσα δίνουν χρήσιμες πληροφορίες και προσβάσεις σε όσους έχουν φοιτήσει, φοιτούν ή διερευνούν τη φοίτησή τους στα βρετανικά πανεπιστήμια.

Οι ενδιαφερόμενοι επισκέπτες της Διαδικτυακής αυτής θέσης, μπορούν να συνδεθούν με τις κύριες θέσεις στο internet όλων των αναγνωρισμένων βρετανικών πανεπιστημίων και να αντλήσουν αναλυτικές πληροφορίες για τη δομή του κάθε πανεπιστημίου, τα μαθήματα, τα τμήματα και τους τίτλους σπουδών που προσφέρουν καθώς και τον τρόπο υποβολής αιτήσεων για την ένταξή τους.

Επιπρόσθετα δίδονται πληροφορίες για τον τρόπο ζωής στη Βρετανία και τα πανεπιστήμια της και το κόστος διανομής στα πανεπιστημιακά καταλύματα. Μπορούν επίσης να ζητήσουν και να λάβουν απαντήσεις για κάθε πρόβλημα που απασχολεί τους τωρινούς ή μελλοντικούς φοιτητές στη Βρετανία.

www.panepistimio.com για όλα όσα θέλετε να μάθετε για σπουδές στη Βρετανία.

ΠΕΤΣΑΛΗΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

Σύγχρονος πεζογράφος και θεατρικός συγγραφέας, με πλούσιο και πολύπλευρο έργο που καλύπτει πενήντα περίπου χρόνια συνεχούς προσφοράς στα γράμματα μας.

Γεννήθηκε το 1904 στην Αθήνα κι είναι γόνος της μεγάλης αρχοντικής οικογένειας των Πετσάληδων, μιας από τις 17 οικογένειες που ίδρυσαν τον 11ο και 12ο μ.Χ. αιώνα την Πάργα και που πολλά από τα μέλη της ήταν προεστοί, αγωνιστές του '21, στρατιωτικοί, επιστήμονες και πολιτικοί. Είναι γιος του ιατρού, πολιτικού και καθηγητή Πανεπιστημίου Νικ. Πετσάλη και ανιψιός του επίσης πολιτικού και ακαδημαϊκού Αλέξανδρου Διομήδη που τον υιοθέτησε και τον έκανε γενικό του κληρονόμο. Έτσι, ο Θανάσης Πετσάλης μεγαλώνοντας σ' ένα περιβάλλον μορφωμένων ανθρώπων και μη έχοντας βιοποριστικά προβλήματα, αφιέρωσε όλη του τη ζωή στη λογοτεχνία, που από τα νεανικά του χρόνια υπήρξε η μεγάλη του αγάπη.

Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και πολιτικές επιστήμες στο Παρίσι, όπου και κυκλοφόρησε το 1925 το πρώτο του βιβλίο, μια συλλογή διηγημάτων με τίτλο «Μερικές εικόνες σε μια κορνίζα».

Το 1924 διορίστηκε στην Τράπεζα Ελλάδος στο τμήμα μελετών κι αργότερα στο δικαστικό και παρέμεινε μέχρι το 1946, οπότε αποσύρθηκε για ν' αφοσιωθεί ολόψυχα στη λογοτεχνία. Στο διάστημα αυτό (1929-1946) ταξίδεψε πολλές φορές στο εξωτερικό ως αντιπρόσωπος της Τράπεζας Ελλάδας σε διεθνή συνέδρια. Στο μεταξύ είχε ήδη καθιερωθεί με μια σειρά βιβλίων του όπως: «Ο προορισμός της Μαρίας Πάρνη» (μυθ. 1933), «Το σταυροδρόμι» (μυθιστ. 1934), «Ο απόγονος» (τρία μυθιστορήματα, 1935), «Παράλληλα και Παράκαιρα» (διηγ. 1936), «Ανθρώπινη περιπέτεια» (διηγ. 1937), «Ο Μάγος με τα δώρα» (διηγ. 1936), «Η κυρία των τιμών» (διηγ. 1943), «Πέρα στη θάλασσα» (διηγ. 1944), «Τα δικά μας παιδιά» (διηγ. 1946).

Μέχρι τότε ο Θανάσης Πετσάλης εξέφραζε στα βιβλία του τον κοινωνικό του περίγυρο, τη μεγαλοαστική τάξη μέσα στην οποία ανατράφηκε και μεγάλωσε. Μετά την απελευθέρωση όμως πέρασε από το κοσμοπολίτικο μυθιστόρημα σε θέματα παρμένα από τη μακρά πορεία του Ελληνισμού και μας έδωσε αριστουργήματα όπως είναι «Οι Μαυρόλυκοι» (1948), ένα συνθετικό μυθιστόρημα που με κεντρικούς ήρωες την ομώνυμη οικογένεια ξεδιπλώνει την ιστορία του Έθνους από την Άλωση της Πόλης μέχρι την Επανάσταση του 1821, μέσα σε 2 τόμους.

Μέχρι το 1968 ο συγγραφέας εξέδωσε τα βιβλία: «Η καμπάνα της Αγίας Τριάδας» (ιστορικό μυθιστόρημα 1949), «Έξαρις της γλυκείας χώρας Κύπρου» (χρονικό, 1956), «Ελληνικός όρθρος» (ιστορικό μυθιστόρημα, τόμοι 3 1965), – Δεκατρία χρόνια» (μυθ. 1967), «Η κυρά της Ύδρας» (διηγήματα, 1968).

Ο Θανάσης Πετσάλης είναι ένας τεχνίτης του λόγου. Περνώντας από το κοσμοπολίτικο μυθιστόρημα –που και στο είδος αυτό αναδείχτηκε σ' έναν από τους καλύτερους εκπροσώπους του – στις τεράστιες ιστορικές του συνθέσεις, ξεδίπλωσε όλες τις πτυχές του μεγάλου του ταλέντου. Σημαντικό εφόδιο για τη συγγραφή των πολύτομων αυτών ιστορικών μυθιστορημάτων του στάθηκε η μεγάλη βιβλιοθήκη της οικογένειάς του. Από 'κει πήρε τα στοιχεία. Κι ύστερα δούλεψε ο λογοτέχνης, ο συγγραφέας με την ικανότητα της σύνθεσης, του πλασίματος του μύθου, με υλικά τη γλώσσα τη ζωντανή του λαού μας, πλουτισμένη με ιδιωτισμούς της εποχής, μια πλούσια αφήγηση, μία δεμένη πλοκή και μια μεγάλη ικανότητα υποβολής. Αν στο έργο του – το ιστορικό – συναντώνται ορισμένες ιστορικές ανακρίβειες – όπως η ηρωοποίηση του ραδιούργου Κωλέττη – αυτό δεν μειώνει καθόλου τη λογοτεχνική αξία των βιβλίων του.

Ο Θανάσης Πετσάλης δοκίμασε και στο θέατρο τις δυνάμεις του, με μεγάλη επιτυχία. Έγγραψε τα έργα: «Στη ρίζα του μεγάλου δέντρου» (1952), «Η Λύκαινα» (χρονικό από τη ζωή του Βασ. Βουλγαροκτόνου, 1953), «Η γυναίκα με τα σπασμένα φτερά» (1954), «Η σφαγή των μνηστήρων» (1955) και ο «Προμηθέας» σε μορφή αρχαίας τραγωδίας, με βάση το υλικό του γνωστού μύθου και φιλοσοφικές προεκτάσεις.

Έργα του Θανάση Πετσάλη έχουν παρουσιαστεί κατά καιρούς από το Ραδιόφωνο σε συνέχειες. Τα βιβλία του – ιδιαίτερα οι «Μαυρόλυκοι» – γνώρισαν πλήθος εκδόσεων και κυκλοφόρησαν μεταφρασμένα και στο εξωτερικό.

Για το σύνολο του έργου του, ο άξιος αυτός λογοτέχνης μας βραβεύτηκε δύο φορές από την Ακαδημία Αθηνών (μία το 1948 και μία το 1950) και μία με το Κρατικό Βραβείο Πεζογραφίας το 1956. Το 1976 εκλέχθηκε Ακαδημαϊκός.

ΤΙ ΑΓΑΠΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ (ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ)

Ας περιαυτολογήσουμε και πάλι. Όσο κι αν είναι δυσάρεστο, αυτό επιβάλλει η ευγένεια όταν σε ερωτούν για κάτι δικό σου, αυτό και η ειλικρίνεια απέναντι στον εαυτό σου και ο σεβασμός και η αγάπη σου προς το έργο σου, όποιο κι αν είναι.

Διηγήματα δεν έγραψα πολλά. Το μακρόννοο έργο, που ωριμάζει αργά και βγαίνει σιγά σιγά από τον μέσα σου κόσμο, ταιριάζει καλύτερα στην ιδιοσυγκρασία μου. Καμιά εικοσιπενταριά διηγήματα έχω γράψει όλα όλα, ίσως τριάντα, δε θυμάμαι. Από αυτά όμως ξεχωρίζουν οπωσδήποτε και στέκουν πιο ψηλά τέσσερα: «Μια μάνα», «Η κυρά της Ύδρας», «Στη ρεματιά του Βαρλαάμ» και της «Πάργας». Τούτο το τελευταίο, γραμμένο στα 1947, το αγαπώ ιδιαίτερα και αυτό διαλέγω αδιάσπαστα για την ανθολόγηση της «Νέας Εστίας». Το γιατί θα το πω απερίφραστα.

Είναι κατά τη γνώμη μου, το αδρότερο απ' όλα, το πυκνότερο, το

πιο εμπνευσμένο. Και κοντά σ' αυτό, το πιο αδικημένο. Εξηγιέμαι. Ενώ είναι ένα πραγματικά καλό κομμάτι, δεν πήρε τη θέση, που του αξίζει. Λ.χ.: πολλά κομμάτια μου τα διάβασαν κατά καιρούς σε ραδιοφωνικές εκπομπές και μάλιστα «η κυρά της Ύδρας» τις περισσότερες ουδέ μπορώ να μην αναφέρω την εξαιρετική απόδοση της Άννας Συνοδινού από τον Εθνικό Σταθμό, μήτε την επίσης εξαιρετική του Κωστή Λειβαδέα από το σταθμό Ενόπλων, το διήγημα «της Πάργας», το σύντομο αυτό χρονικό, δεν διαβάστηκε ποτέ, λες και δεν το πρόσεξε άνθρωπος μάτι. Η μοίρα του κάθε έργου, φυσικά. Και όμως, όταν πρωτοδημοσιεύτηκε στη «Νέα Εστία» βγήκε ο Ροδός στο «Βήμα» και έγραψε μερικά λόγια εξαιρετικά κολακευτικά, ένα σημείωμα ολόκληρο σαν άρθρο για ένα απλό διήγημα.

Έπειτα από διήγημα αυτό, με τραβάει και κάτι εντελώς ξέχωρο και εντελώς ατομικό. Είναι παρμένο ως υπόθεση από το παρελθόν ενός τόπου, της Πάργας, που ήταν τόπος

των προγόνων μου. Θαρρώ έτσι, ότι με δένει κάτι αλλοιώτικο μαζί του, ότι βγαίνει κατά κάποιο τρόπο από πιο βαθιά μέσα μου, ότι είναι περισσότερο δικό μου, φωνή μου, αίμα μου...

Αλλά φτάνουν τα όσα είπα. Θα μου μείνει μόνο εκείνη η συστολή που με πιάνει - το λέω για εκείνους που με ξέρουν - η συστολή όταν βρεθώ στην ανάγκη - και υποκύψω - και προβάλλω τον εαυτό μου. Νομίζω, λοιπόν, προτιμότερο ν' απολειώσω ετούτο το σημείωμα με τα λόγια που έγραψε τότε ο Ροδός στο «Βήμα»: «...Τι τολμηρή εικόνα και τι μοναδική! Ο ρεαλισμός στη μεγαλοπρεπέστερη μορφή του. Ο συγγραφέας στην τολμηρότερη αλλά και λαμπρότερη εθνική έκφρασή του. Γιατί την εικόνα αυτή ούτε ιστορικός την έδωσε, ούτε ποιητής, ούτε ζωγράφος, ούτε τη διενόηθη ανθρώπου τους ως τα σήμερα».

Θ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ - ΔΙΟΜΗΔΗΣ
1961 Νέα Εστία τεύχος 821

Τακτική Γενική Συνέλευση Πρόσκληση

Αγαπητοί συμπατριώτες και συμπατριώτισσες,
Το Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ,

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Ειρηνική και Δημιουργική σε όλους

Ο Σύλλογός μας συμπλήρωσε 23 χρόνια ζωής και δημιουργίας. Σε αυτά τα 23 χρόνια πετύχαμε πολλά, γιατί δουλέψαμε όλοι μαζί μονιασμένοι και αγαπημένοι.

Σε λίγες μέρες καλούμαστε όλοι κι όλες να βοηθήσουμε ώστε αυτή η επιτυχημένη πορεία να συνεχιστεί ακόμη πιο δημιουργικά και ανοδικά.

Οι επικείμενες εκλογές, με την αποχώρηση παλαιών μελών από τα διοικητικά, είναι μία ευκαιρία για τους νέους να επι-

βεβαιώσουν με θετική πράξη το ενδιαφέρον τους για το Σύλλογο.

Την Κυριακή 13 Ιανουαρίου και ώρα 10 π.μ. έχουμε στο ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ την Τακτική Γενική Συνέλευση και την κοπή της καθιερωμένης πίτας του συλλόγου μας.

Θα συζητηθούν:

1. Έκθεση πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου.
2. Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής
3. Έγκριση ισολογισμού και οικονομικού απολογισμού 2001.
4. Έγκριση προϋπολογισμού έτους 2002.
5. Εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου,
 - α. Εξελεγκτικής Επιτροπής και
 - β. αντιπροσώπων στην «ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ»

Ο πρόεδρος
Αθανάσιος Βέργος

Η γενική γραμματέας
Νίκη Δράκου

28η Οκτωβρίου 1940

Όσα χρόνια κι αν περάσουν θα μας φαίνεται σαν να ήταν χτες. Το ξύπνημα της ημέρας εκείνης δεν μοιάζει με τ' άλλα. Δεν ήταν γαλινεμένο και ειρηνικό κάτω από τον ελληνικό γαλανό ουρανό.

Μα δεν ήταν ούτε ξύπνημα φόβου και τρόμου. Όχι, τι κι αν σφύριζαν οι σειρήνες; Τι κι αν μετέδιδαν τα ραδιόφωνα την είδηση του πολέμου; Η Ελλάδα μας ξύπνησε αντρεωμένη. Απ' άκρη σ' άκρη ηκούσε σαν εθνικό εγερτήριο, παιάνας πανελλήνιος το όχι. Κι οι γυναίκες και τα παιδιά ακόμη έδειχναν με την αστραφτερή ματιά τους την ηρωική απόφαση.

Λες και δεν είχε περάσει από το προηγούμενο βράδυ μόνα μια νυχτιά, αλλά αιώνες και τους είχαν χαλυβδώσει με την ανδρεία.

Και ήταν πραγματικά εκείνο το πρωινό ξύπνημα, ένα ξύπνημα σαν από τα βάθη των αιώνων.

Η Ελλάδα μας με την αρχαία δόξα της και τη βαριά κληρονομιά των θαυμάτων, με το μεγαλείο του Βυζαντίου και την ακατάβλητη πίστη των ηρώων του εικοσιένα, ξυπνούσε στις 28 Οκτωβρίου του 1940 μ' αυτή την ιερή αποστολή: Να δείξει για μία ακόμη φορά στον κόσμο όλο ότι το άδικο «ουκ ευλογείται εις τον αιώνα».

Και γνώρισε η Ελλάδα όλη την πίκρα που την πότισαν οι νεότεροι ψευτοπολιτισμένοι βάρβαροι. Και πολέμισε η μικρή αυτή και άοπλη εναντία στους θωρακισμένους γίγαντες. Μόχθησε, πείνασε, πόνεσε, καταματώθηκε, έκλαψε και θρήνησε.

Όμως, παρ' όλα αυτά η Ελλάδα ζει.

Και μάλιστα ζει τιμημένη και δοξασμένη!

Τον ηρωϊσμό της τον ύμνησε και θα τον υμνεί ολόκληρη η οικουμένη.

Η Ελλάδα ζει και θα ζήσει, γιατί κανέναν δεν αδίκησε. Ζει για να διηγείται σ' όλες τις γενιές ότι εκείνος που αδικεί πρέ-

πει να γνωρίζει καλά πως το άδικο που κάνει στους άλλους είναι κανόνας ότι θα το πληρώσει.

Ακούς και σήμερα λόγια για πολέμους. Για τρανούς και φοβερούς που εξαπολύουν τις φοβέρες τους σ' ολόκληρη την οικουμένη. Για μυστικά όπλα, για εξυπνες βόμβες και δεν γνωρίζω για πόσα αλλά τρομερά και φοβερά.

Η μεγάλη και θαυμαστή ιστορία της Ελλάδας, που συμπλήρωσε 3.000 χρόνια, το έχει δείξει άπειρες φορές. Το έδειξαν και το δείχνει απ' όλες τις φορές πιο τρανά η 28η Οκτωβρίου 1940.

Αναπολούμε σήμερα τις μεγάλες εκείνες δοξασμένες ημέρες. Ξαναφέρνουμε στις σκέψεις μας εκείνο το μεγαλείο του ξεσηκωμού και μαζί με τον ελληνικό λαό «Ο Σύλλογος Παργινών Αθηνάς» αποτίει φόρο τιμής σε όλους εκείνους κι εκείνες παιδιά και ηλικιωμένους, που πέσαν ηρωικά για τη συντριβή του φασισμού, για τη λευτεριά της πατρίδας μας.

Αθανάσιος Βέργος

Από αριστερά Βάσω Φώτου, Τάπη Καστρινάκη, Ρία Φώτου, Τασία Γκούνα. (Φωτό: 28-10-1962).

Στην Πάργα (Αυτοί που δεν ξέχασαν)

Αν στην ξένη τη γη Παργινούς συναντήσεις μόνο νόστος και πίκρα στο βλέμμα θα δεις. Ση θύμισή τους έχουνε τα ηλιόλοστα καντούνια και γυάλινα νερά σου.

Την ιστορία δεν ξεχνούν τις ματωμένες μάχες, τους δύσκολους αγώνες που έδωσαν για σένα κλέφτες κι αρματωλοί. Ο Κάλβος συγκινήθηκε στο δυνατό τους θάρρος, τα κόκαλα να παίρνουνε από την πατρώα γη κι έγραψε ποίημα πινδαρικό στην ξενιτιά να πάνε, υμνώντας τον αγώνα του ένδοξου Κανάρη, καθώς και άλλων σου παιδιών που πέθαναν για σένα.

Γράφει η Λυδία Μότσια

Οι κάτοικοι σου άντεξαν της ξενιτιάς την πίκρα και έζησαν και αγάπησαν τη γη του Μαντουκιού στη νήσο των Φαιάκων. Ποτέ τους δεν ξέχασαν την ομορφιά σου Πάργα, και σμίξανε γυρίζοντας μετά από καιρούς.

Την Παναγία τιμήσανε με τ' όμορφο νησάκι, που δώρο ουράνιο, υψώνεται, στη μέση του πελάγους και δίνει χάρη και ομορφιά σ' ολόκληρο τον τόπο. Ευεργετών ονόματα στολίζουν τα σοκάκια κι εκκλησιές ορθόδοξες για όλους τους Αγίους την πιο μεγάλη την τρανή, στον Άγιο τον Νικόλα, να σου φυλά τους ναυτικούς και όλους σου τους ψαράδες. Σε σένα ήρθαν, χρονιά μετά, άνθη και κλωνάρια. Παιδιά κι ανίψια των παλιών και αγαπημένων φίλων. Ξένοι πολλοί σε γνώρισαν σ' αγάπησαν πολύ, σαν Παργινοί αλήθεια! Όποιος σε σένα έρχεται ποτέ δε θα να φύγει. Κι έγινες πόλη ξακουστή όπως παλιά στα ξακουστά σου χρόνια.

Και εύχομαι απaráλλαχτη να μείνεις τους αιώνες. Μια ξένη που σε λάτρεψε από μικρό παιδί.

ΠΕΛΑΣΓΟΙ**Γνωρίζετε ότι:**

Πελασγοί: Οι Πελασγοί υπήρξαν προϊστορικός λαός που διεκυμαίνεται καθ' όλη την έκταση, όχι μόνον της κυρίως Ελλάδος αλλά και της Ιλλυρίας, Ιταλίας, Ρουμανίας, Μ. Ασίας, των νήσων του Αιγαίου κ.ά. Κατήγοντο δε, κατά τους μύθους, από τον γενάρχη Πελασγό που μιλούσε γλώσσα συγγενική με τις ινδογερμανικές και μάλιστα τη Λατινική και την Ιλλυρική. Στις ινδογερμανικές γλώσσες δε ανήκει και η Ελληνική. Την καταγωγή τους, λέγεται πως ανέκαλυψε η συγκριτική γλωσσολογία.

Οι αρχαίοι Έλληνες εκαλούσαν κατά τον Κων. Παπαρρηγόπουλον, Πελασγούς, τους αρχαιότερους κατοίκους της Ελλάδος, Άρκάδας, Κρανούς εις Αθήνας και Πελασγούς Αιγιαλούς εις την κατόπιν Ιωνίαν και μετέπειτα Αχαΐαν περί το 2000 π.Χ. και προ του 1300 π.Χ.

Οι Πελασγοί ήταν οι προέλληνες, γιατί οι πόλεις, το αλφαβητάριό τους σε πολλά μοιάζει με το ελληνικό και πολλές λέξεις τους δηλούν την ομοιογένεια ή ομογένεια με κείνους που ζούσαν στον τόπο, δηλ. τους Έλληνες. Υπέστησαν δε διαφοροποίηση από την επιμειξία και ανάμιξη με τους Αρίους Έλληνες κατά τον 5ο και 4ον π.Χ. αιώνα και είχαν συγχωνευθεί εκτός ελαχίστων και σπανίων εστιών.

Σχετικώς και ο Διονύσιος ο Αλικαρνασσεύς, γράφει (1.18): «ην δε και το των Πελασγών γένος ελληνικόν εκ Πελοποννήσου το αρχαίον, εξ Αρκάδας εγκατασταθέν εν Ηπείρω, ως δέχονται πολλοί και όχι Ετρούσκοι εξ Ιταλίας Πελασγοί».

Ειδικώτερα οι Πελασγοί ήταν οι παλαιότεροι γνωστοί κάτοικοι της Ελλάδος και της Ηπείρου, όπου είχαν μία αξιόλογη πελασγική εστία, πόλεις και ακροπόλεις

Σπύρου Στούπη
Ηπειρώτες και Αλβανοί
Ιωάννινα 1976

Πελασγικά τείχη

Στο Ενετικό Κάστρο της Πάργας στο νότιο τμή-

μα του σώζονται πελασγικά τείχη που δεν είναι ακόμη εξακριβωμέ-

νο σε ποια εποχή και σε ποια αρχαία πόλη ανήκουν.

Κώστα Αθ. Μιχαηλίδη
Κέρκυρα 1963

**ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

Χ. Κ. Αγριόλευκες Πηλίου (Χάνια): τηλ.: 04280 73719

Χ.Κ. Βασιλίτσας Γρεβενών: τηλ.: 04620 84850, - 26100.

Χ.Κ. Βελουχίου, Καρπενήσι: τηλ.: 02370 21112

Χ.Κ. Βίγλας - Πισοδερίου: τηλ.: 03850-22354

Χ.Κ. Βερμίου (3-5 Πηγάδια): τηλ.: 033320 44981.

Χ.Κ. Καϊμάκτσαλαν, όρος Βόρας: τηλ.: 03810 82169 και 22073.

Χ.Κ. Καλαβρύτων, Χελμός: τηλ.: 06920 22174, - 224512.

Χ.Κ. Λαϊλιά Σερρών: Γραφείο ΕΟΣ Σερρών: τηλ.: 03210 53790,

Χ.Κ. Μαινάλου, Τρίπολης: τηλ.07960-22227.

Χ.Κ. Μετσόβου: τηλ.: 06560-41112

Χ.Κ. Παρνασσού: τηλ.: 02670 31692 και 32630

Χ.Κ. Σελίου, Βέρμιο: τηλ.: 03310 49226 και 26237

Χ.Κ. Φαλακρού, Δράμας: Γραφείο ΕΟΣ Δράμας, τηλ.: 05210-33054, -21893.

ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

Εορτάζεται η μνήμη της στις 4 Δεκεμβρίου. Προστάτιδα του Ελληνικού Πυροβολικού καθιερώθηκε το 1829. Στις 4 Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου γιορτάστηκε το γεγονός αυτό στο πρώτο Τάγμα Πυροβολητών, (σήμερα Σχολή Πυροβολικού, Μεγάλο Πεύκο) όπως ονομαζόταν τότε, το οποίο μόλις είχε δημιουργηθεί, όπου προσφέρθηκαν στους επισκέπτες λουκουμάδες και κονιάκ, δημιουργώντας μια παράδοση, η οποία διατηρείται μέχρι σήμερα.

Ταφικό Μνημείο Κωνσταντίνου Κανάρη

ΠΡΟΣ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Α' ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Θέμα: Ταφικό Μνημείο Κωνσταντίνου Κανάρη

Αθήνα 2-11-01

Αρ. Πρωτ.: 5/536

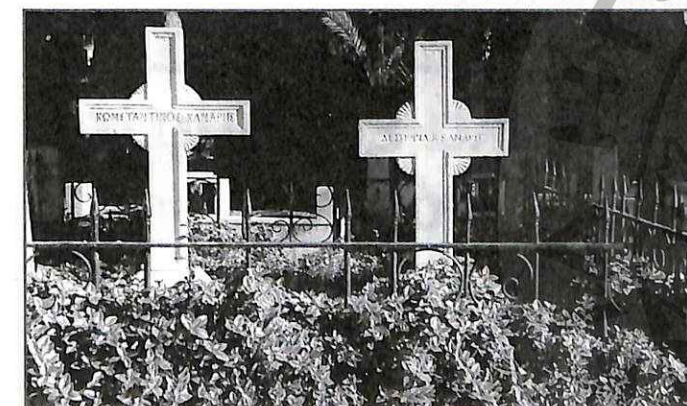
Αγαπητοί Κύριοι,

Κατόπιν επισκέψεώς μας εις τον τάφον του αθανάτου συμπατριώτου μας Κωνσταντίνου Κανάρη, παρατηρήσαμε με θλίψη την απόλυτη εγκατάλειψη του μνημείου. Θα θέλαμε να σας υπενθυμίσουμε ότι τα έσοδα που εισπράττει το κοιμητήριο χαρακτηρίζονται ανταποδοτικά και πρέπει σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις να διατίθενται για τη συντήρηση ταφικών μνημείων, πόσο μάλλον του Κωνσταντίνου Κανάρη, ο οποίος εκτός από πυρπολητής και ήρωας του έθνους μας, διετέλεσε και πρωθυπουργός της χώρας κατά το έτος 1864 και επιπλέον υπήρξε και υπουργός Ναυτικών.

Μετά τιμής
το Δ.Σ. του Συλλόγου Παργινών Αθηνών

Ο τάφος του Κων/νου Κανάρη και των δύο παιδιών του

Ο τάφος του Κων/νου Κανάρη 1790-1877 στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του ναού του Αγίου Λαζάρου στο (τμήμα 2/15 αριθ.

Τάφος Κων. Κανάρη και της συζύγου του
Δέσποινας Μανιάτη. Α' Κοιμητήριο

μνημείου) μαζί με τη σύζυγό του Δέσποινα Μανιάτη. Υπάρχουν τρεις τάφοι τιμής ένεκεν στην οικ. Κανάρη. Ο δεύτερος είναι του Θεμιστοκλή Κ. Κανάρη 1819-1851 δευτερότοκου γιου του, (τμήμα 7/23 αριθ. μνημείου), ο οποίος φέρει δωμάτιο τεσσάρων τετραγωνικών περίπου και χρήζει επισκευής λόγω παλαιότερων

Οικ. τάφος του Θεμιστοκλή Κων. Κανάρη
Α' Κοιμητήριο.

σεισμών. Στο συγκεκριμένο τάφο βρίσκεται ενταφιασμένος μεγάλος αριθμός μελών της οικογένειας.

Ο τρίτος είναι του τέταρτου γιου του Ναύαρχου Μιλτιάδη Κανάρη 1822-; (πριν το 1960 το Α' Κοιμητήριο της Αθήνας δεν κρατούσε επιπλέον στοιχεία στο αρχείο του). (Τμήμα 4/517 αριθμ. μνημείου). Το μνημείο δεν φέρει χρονολογίες όπως και του πατέρα του Κων/νου Κανάρη. Και τα δυο είναι λιτά με χώρο πράσινου περιμετρικά.

Κατόπιν ενεργειών του Συλλόγου μας, με θέμα: Ταφικό μνημείο Κων/νου Κανάρη αριθ. πρωτ. 5/536 τις 2-11-2001 προς το Α' Κοιμητήριο Αθηνών επισκευάστηκε το μνημείο. Τις εργασίες επισκευής του μνημείου ανέλαβε η ΕΠΑΜ (Εταιρεία Προστασίας Αρχαιολογικών Μνημείων Α' Κοιμητηρίου Αθηνών).

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ευχαριστεί για την άμεση ανταπόκριση στο αίτημάς μας και το αμέριστο ενδιαφέρον τη διευθύντρια του Α' Κοιμητηρίου Αθηνών κα Μαρία Κωστάκου, καθώς επίσης και την προϊσταμένη κα Ελισάβετ Παπαθανοπούλου.

Τάφος Μιλτιάδη Κ. Κανάρη. Α' Κοιμητήριο

Ακριτική Ποίηση

Επί βασιλείας Ηρακλείου (610-641) οργανώθηκε ειδικό σώμα επίλεκτων ανδρών για τη φρούρηση των ανατολικών συνόρων του κράτους. Το σώμα αυτό διατηρήθηκε μέχρι του Μιχαήλ Παλαιολόγου (1261-1282).

Οι άνδρες που αποτελούσαν αυτό ονομάζονταν ακρίτες, ως φύλακες των άκρων (των συνόρων). Αυτοί αγωνίζονταν κατά καιρούς ηρωικά εναντίον κυρίως των Αράβων, των καλούμενων Σαρακηνών, οι οποίοι επίμονα απειλούσαν να περάσουν τα σύνορα. Άλλος επίσης τραχύς εχθρός, εναντίον του οποίου πολεμούσαν συχνά οι ακρίτες, ήταν οι πολυάριθμοι άτακτοι επιδρομείς ληστές και άρπαγες γνωστοί με το όνομα απελάτες, οι οποίοι έκαναν επιδρομές στις ανατολικές επαρχίες του κράτους.

Τα πολεμικά κατορθώματα των ακριτών εναντίον εχθρών σκληρών, διήγειραν το θαυμασμό του λαού και δημιουργούσαν ποικίλους θρύλους γύρω από τα ονό-

ματα των διακρινόμενων κατά καιρούς ηρώων. Τέτοιοι διαλάμπαντες ακρίτες είναι γνωστοί με τα ονόματα Αρμούτης, Βάρδης, Ανδρόνικος, Διγενής, Κωνσταντίνος, Αλέξης, Πετροτράχλος, Πορφύρας κ.ά.

Η δημοτική ποίηση η οποία έψαλε τότε πολλά εξαιρετικά ανδραγαθήματα των ακριτών αυτών λέγεται ακριτική ποίηση. Πολλά των ακριτικών ποιημάτων διεδίδοντο από στόμα σε στόμα και από επαρχία σε επαρχία.

Εσχηματίζονταν έτσι διάφορες παραλλαγές ποιημάτων γνωστών σε όλο το απέραντο κράτος.

Η ακριτική ποίηση εγκωμιάζουσα τους ακρίτες ξεχωρίζει από αυτούς τον Βασίλειο Διγενή Ακρίτα.

Αυτός είναι ανώτερος όλων. Είναι ο ήρωας των ηρώων.

Στη φαντασία του λαού ο Βασίλειος Διγενής Ακρίτας είναι «ο ιδεώδης τύπος ήρωα, νεαρός σαν τον Αχιλλέα» κραταίος σαν τον Ηρακλή και έν-

δοξος σαν τον Αλέξανδρο», όπως λέγει ο Νικόλαος Πολίτης «στον Διγενή Ακρίτα αποκορυφούνται οι πόθοι και τα ιδεώδη του ελληνικού έθνους...».

Το πιο κάτω ποίημα που παραθέτουμε μέρος, είναι παραλλαγή που έχει διαμορφωθεί σε πολλά μέρη της Ελλάδας. Κατ' αυτήν ο Διγενής πεθαίνει αφού επάλεψε γενναία με το Χάρο. Ο φοβερός αντίπαλος του Διγενή ο Χάρος εμφανίζεται στη φαντασία του λαού όπως παριστάνεται στις αγιογραφίες των εκκλησιών ο ψυχοπομπός αρχάγγελος Μιχαήλ:

Ο Θάνατος του Διγενή

Τρίτη εγεννήθη ο Διγενής και Τρίτη θα πεθάνει.

Πιάνει, καλεί τους φίλους

του κι όλους τους

αντρειωμένους

νάρθει ο Μηνάς κι ο

Μαυραϊλής, νάρθει κι ο γιός

του Δράκου'

νάρθει κι ο Τρεμοντάχειλος,

που τρέμει η γη κι ο κόσμος.

Και πήγαν και τον πήραν»

στον κάμπο ξαπλωμένο...

«Εκλογαί» Ν.Ι. Πολίτου

Τα ποικίλα ακριτικά δημοτικά τραγούδια εξύμνησαν κατά την ακμή του μεσαιωνικού Ελληνισμού τα μεγάλα κατορθώματα των Ακριτών.

Αργότερα διάφοροι λόγιοι επιχείρησαν να συγκεντρώσουν και να συγχωνεύσουν τα δημοτικά ακριτικά τραγούδια, διασκεύαζοντας αυτά σε ενιαίο έπος.

Τέτοια μακρότερα έπη διασκεύασαν από άγνωστους λόγιους και άρχισαν να κυκλοφορούν σε αντίγραφα από τον δέκατο αιώνα και εξής.

Χειρόγραφο που ευρέθη το 1875 στην Τραπεζούντα έφερε στο φως ένα τέτοιο έπος, με ήρωα τον Βασίλειο Διγενή Ακρίτα. Μετά από αυτό ευρέθηκαν άλλα χειρόγραφα των οποίων τελειότερο είναι αυτό που ευρέθη το 1881 στην Άνδρο από τον Αντ. Μηλιαράκη (με αριθμό στίχων 4.778).

Ο Πολιούχος μας

Οι Παργινοί της Αθήνας όπως κάθε χρόνο γιόρτασαν και εφέτος την παραμονή τον πολιούχο τους Άγιο Νικόλαο. Στο Βυζαντινό γραφικό εκκλησάκι στην Πλάκα της οδού Τριπόδων έγινε αρτοκλασία, όπου έψαλε με την κρουστάλλινη φωνή της η Χούλα Βουρεκά Ουζούνη. Μετά το πέρας του εσπερινού ακολούθησε δείπνο στην πλακώτικη ταβέρνα παλιό τετράδιο της οδού Μνησικλέους.

Το Δ.Σ. εύχεται σε όλους και του χρόνου

Τα Έργα για τον Βιολογικό Καθαρισμό προχωρούν

Δόθηκαν από το Α' Κοινοτικό Ταμείο Συνοχής της ΕΟΚ στο Δήμο Πάργας 900 εκατομμύρια δρχ. για την κατασκευή υποθαλάσσιου αγωγού μήκους περίπου 700 μ. Την κατασκευή αντλιοστασίων στην παραλία και μέρος για τις συνδέσεις με τον κεντρικό αγωγό. Οι εγκαταστάσεις του Βιολογικού βρίσκονται σε τελική φάση. Το έργο θα είναι ολοκληρωμένο το Πάσχα, οπότε θα γίνουν και τα εγκαίνια, όπως μας διαβεβαίωσε ο δήμαρχος μας κ. Χρήστος Στέλιος.

Σύλλογος Γονέων & Κηδεμόνων Δεσλείου Γυμνασίου Πάργας

Ο Σύλλογος Γονέων & Κηδεμόνων του Γυμνασίου της πόλης μας αντικατέστησε με δικά του έξοδα τα κουρτινόξυλα, τις κουρτίνες και επισκεύασε τα έδρανα του αμφιθεάτρου. Επίσης κρίνει αναγκαία την κατασκευή δύο ακόμη τουαλετών για τα παιδιά του Γυμνασίου.

Ο Σύλλογός μας τους συχαίρει και απευθύνεται προς τον κ. Δήμαρχο όπως συνδράμει στην προσπάθεια του Συλλόγου.

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών

Ο Ο.Η.Ε. είναι διεθνής οργανισμός και ιδρύθηκε στις 26 Ιουνίου, 1945, στον Άγιο Φραγκίσκο Αμερικής. Άρχισε να λειτουργεί στις 24 Οκτωβρίου 1945 και η ημέρα αυτή γιορτάζεται ως ημέρα των «Ηνωμένων Εθνών».

Τα ιδρυτικά του μέλη ήταν 51. Σήμερα 146 κράτη ανήκουν στον Ο.Η.Ε.

Σκοποί του Ο.Η.Ε. είναι:

1) Η διατήρηση της ειρήνης με συλλογικά μέτρα.

2) Η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων ανάμεσα στα Έθνη, η ισότητα δικαιωμάτων και η αυτοδιάθεση των λαών.

3) Η διεθνής συνεργασία σε θέματα οικονομικά, κοινωνικά, εκπαιδευτικά και ανθρωπιστικά.

4) Ο σεβασμός των θεμελιωδών ελευθεριών του ανθρώπου, χωρίς διάκριση φυλής, γλώσσας και θρησκείας.

Αρχές του Ο.Η.Ε. είναι ότι:

1) Όλα τα μέλη είναι ισότιμα.

2) Οφείλουν να συντρέχουν τον οργανισμό για την πραγματοποίηση των σκοπών του.

3) Οφείλουν να λύνουν τις διαφορές τους ειρηνικά.

4) Αποκλείεται κάθε επέμβαση του Ο.Η.Ε. στις εσωτερικές υποθέσεις των μελών του.

Οι σκοποί πραγματοποιούνται με τα όργανά του που είναι:

1) **Το Συμβούλιο Ασφαλείας:** Αποτελείται από έντεκα αντιπροσώπους έντεκα μελών του Ο.Η.Ε.. Η Η.Π.Α., η Ρωσία, η Αγγλία, η Γαλλία και η Κίνα είναι μόνιμα, ενώ τα άλλα έξι εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση για δύο χρόνια.

Κύριο έργο του Συμβουλίου Ασφαλείας είναι η διατήρηση της Ειρήνης και της Ασφάλειας του κόσμου. Συνεδριάζουν εκτάκτως κάθε φορά που υπάρχει κίνδυνος για διαταραχή της ειρήνης.

Τις αποφάσεις του τις εκτελεί με συστάσεις στα κράτη που διαφω-

νούν, με ορισμό μεσολαβητών και με ειρηνευτική ένοπλη δύναμη που παρεμβάλλεται ανάμεσα στους αντίπαλους.

2) **Γενική Συνέλευση:** Συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη με έναν ψήφο το καθένα. Οι αποφάσεις της έχουν τη μορφή εισηγήσεων στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Εκλέγει τα μη μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, τα μέλη των άλλων Συμβουλίων και επιτροπών και αποφασίζει για όλα τα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά κ.ά. θέματα του κόσμου.

3) **Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο:** Αποτελείται από 18 μέλη. Συντάσσει εκθέσεις και συστάσεις για διεθνή οικονομικά, κοινωνικά, εκπαιδευτικά, πολιτιστικά, ανθρωπιστικά και πολιτικά θέματα. Συνεδριάζει τρεις φορές το χρόνο.

4) **Συμβούλιο Κηδεμονίας:** Προτινίζει για την ανάπτυξη των χωρών, που κηδεμονεύονται από άλλες δυνάμεις.

5) **Διεθνές Δικαστήριο:** Αποτελείται από δεκαπέντε δικαστές που εκλέγονται για εννιά χρόνια. Είναι υπεύθυνο νομικό όργανο.

Οι αποφάσεις του στηρίζονται στις διεθνείς συμβάσεις, διεθνές δίκαιο, έθιμα, διεθνή νομολογία και την καλή πίστη των διαδίκων.

6) **Γραμματεία:** Αποτελείται από το Γενικό Γραμματέα που εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση μετά από πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Συνήθως προέρχεται από χώρα ουδέτερη και είναι πρόσωπο κοινής εμπιστοσύνης των μεγάλων δυνάμεων. Προεδρεύει για πέντε χρόνια, έχει οκτώ βοηθούς και πολλές υπηρεσίες. Έργο του είναι ο συντονισμός της δραστηριότητας όλων των επιτροπών του Ο.Η.Ε.

Ο Ο.Η.Ε. έχει παρουσιάσει σημαντικό έργο μέχρι σήμερα και είναι ο οργανισμός που στηρίζει την ειρήνη. Η έδρα του Ο.Η.Ε. βρίσκεται στη Νέα Υόρκη.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ
ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΛΛΑΔΑΣ
(Π.Σ.Ε.)

«ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ»

Θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 27 Ιανουαρίου 2002 και ώρα 9 π.μ. στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας στο Φάληρο.

Ο Πρόεδρος
Κώστας Αλεξίου

Ο Γ. Γραμματέας
Σωτήρης Κολιούσης

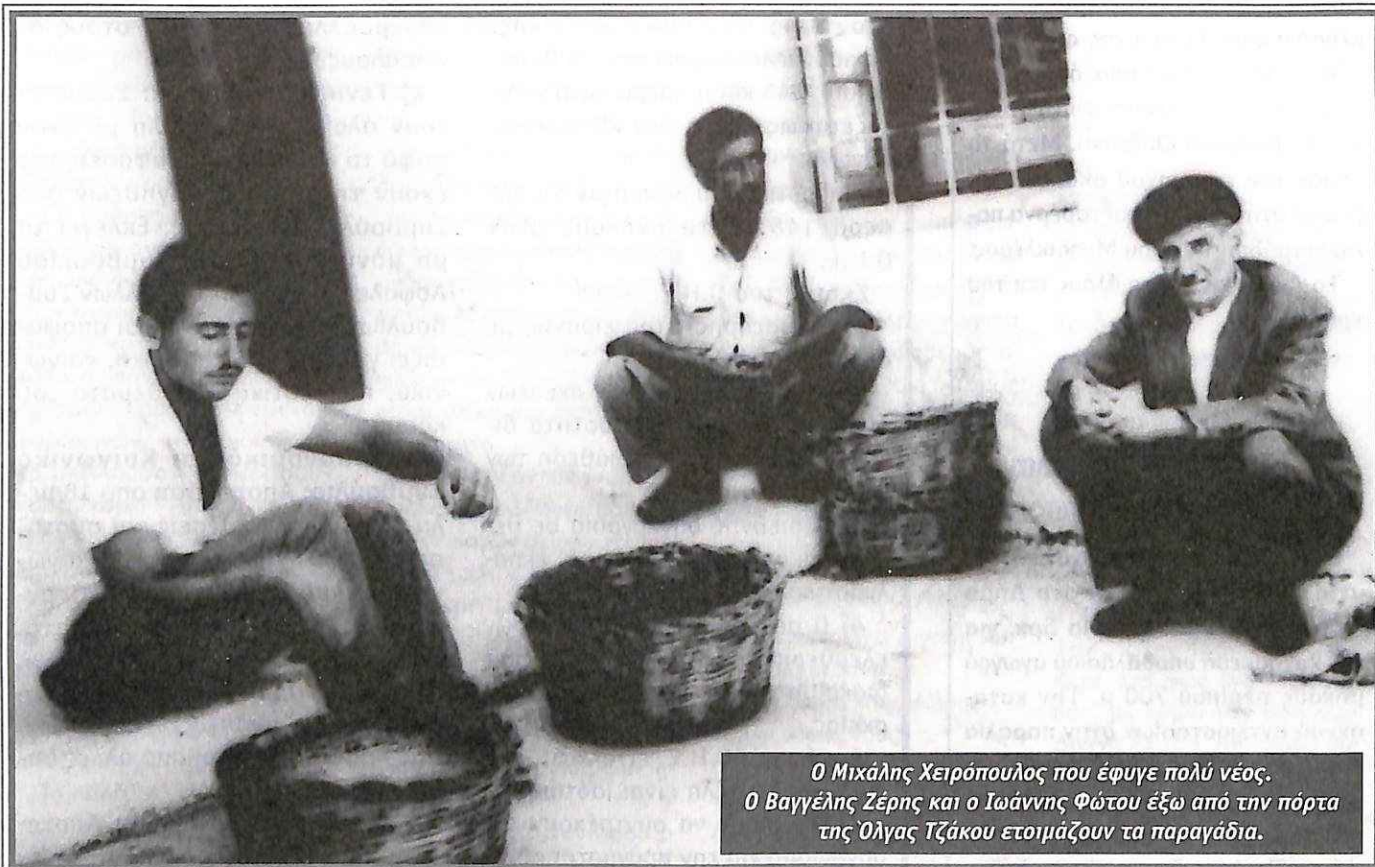
Αρχαιολογικά ευρήματα στην Πάργα

Κατά τη διεξαγωγή σκαπτικών εργασιών για την ανέγερση κτιρίου στο κάμπινγκ Ελαία στην ευρύτερη περιοχή της Πάργας, βρέθηκε τμήμα αρχαίου κτιρίου που σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες μας από την Αρχαιολόγο κα Κοντογιάννη Θεοδώρα, που επιμελείται της ανασκαφικής έρευνας, πρόκειται πιθανώς για δημόσιο κτίριο. Κατά το παρελθόν δεν έχουν αναφερθεί αρχαιολογικά ευρήματα στην περιοχή. Επίσης, αναστέλλονται οι οικοδομικές εργασίες στη συγκεκριμένη περιοχή έως ότου ολοκληρωθεί η αρχαιολογική ανασκαφική έρευνα.

Ανασκαφές εκτελούνται από την ΙΒ εφορεία προϊστορικών και κλασικών αρχαιοτήτων Ιωαννίνων.

Ο Δήμος Πάργας παρείχε στην Αρχαιολογική Υπηρεσία κάθε δυνατή διευκόλυνση υλικοτεχνική.

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ο Μιχάλης Χειρόπουλος που έφυγε πολύ νέος.
Ο Βαγγέλης Ζέρης και ο Ιωάννης Φώτου έξω από την πόρτα
της Όλγας Τζάκου ετοιμάζουν τα παραγάδια.

1946 Ιούνιος: Σωματείο Λιμενεργατών Λιμένος Πάργας στο πανηγύρι στο Αϊ-Γιάννη στην Πάργα.

Καθιστοί από αριστερά: Νικόλαος Βέργος, Λάμπης Πιτσαρός, Δημήτριος Πλασκασοβίτης, Δημήτριος Μανιάκης, Γιώργος Ανεμογιάννης, Πέτρος Κόκκορης, Σταύρος Δεσίλας, Παναγιώτης Βασιλιάς, ο Μούστος. Οι μικροί: Νίκος Δεσύλας, Τζένη Δεσύλα.

Όρθιοι από αριστερά: Ο μικρός Μίλτος Γιούργας, Νικόλαος Χαμάλογλου, Μοίραρχος Μπαφατάκης, Πρόεδρος Κοινότητας Πάργας, Σπύρος Μπιζιλέκης, Τάτσος Σουλιώτης, Σκορδάς, Γιώργος Δεσύλας, Σπύρος Μανιάκης, Γιάννης Σουλιώτης, Θανάσης Μανιάκης, Αλκιβιάδης Κλοτσώνης, Χρήστος Μανιάκης και Ντίνος Δεσύλας. (Αρχειό: Ντίνου Δεσύλα).

1951: Δεκαπενταύγουστος στο νησί. Διακρίνονται από αριστερά: Ντίνος Δεσύλας, Κύμης Μπέλος, Βαγγέλης Μπάκουλης, Άρης Μήτσου, ο φύλακας, Κων. Ζήκος. Οι λοιποί είναι προσκυνητές από την Παραμυθιά. (Αρχειό: Ντίνου Δεσύλα).